

Bruxelles, 1. veljače 2017.
(OR. en)

5478/17

**Međuinstitucijski predmet:
2012/0193(COD)**

**DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76**

NAPOMENA O TOČKI „A”

Od:	Predsjedništvo
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	5434/17
Predmet:	Prijedlog direktive o zaštiti financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima – politički dogovor

1. Komisija je 12. srpnja 2012. predstavila Prijedlog direktive¹ o zaštiti financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima.
2. Cilj je nacrtu direktive uspostava potrebnih mjera za osiguravanje djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće zaštite financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima.
3. Vijeće je 6. lipnja 2013.² postiglo dogovor o općem pristupu u vezi s nacrtom direktive, čime je predsjedništvu dalo pregovarački mandat za početak trijaloga s Europskim parlamentom.
4. Europski parlament donio je stajalište o nacrtu direktive u prvom čitanju 16. travnja 2014.³

¹ Dok 12683/12.

² Dok 10729/13.

³ Dok 9024/14.

5. Nakon sedam trijaloga između 2014. i 2016. predsjedništvo i predstavnici Europskog parlamenta, uz pomoć Komisije, 30. studenoga 2016. postigli su dogovor o cjelokupnom kompromisnom tekstu koji se nalazi u Prilogu.
6. Na zajedničkom sastanku održanom 12. siječnja 2017. Odbor za proračunski nadzor (CONT) i Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (LIBE) Europskog parlamenta izglasali su i odobrili tekst nacrtu direktive kako je objavljen nakon međuinstitucijskih pregovora. Predsjednici navedenih odbora gđa Inge Gräßle i g. Claude Moraes uputili su pismo predsjedniku Odbora stalnih predstavnika u kojemu navode da će, ako se taj tekst službeno dostavi Europskom parlamentu kao stajalište Vijeća u prvom čitanju za ovaj zakonodavni prijedlog, preporučiti članovima Odbora CONT i LIBE te naknadno na plenarnoj sjednici da se stajalište Vijeća u prvom čitanju prihvati bez amandmana u drugom čitanju Parlamenta, podložno provjeri pravnika lingvista obiju institucija.
7. Odbor stalnih predstavnika na sastanku održanom 25 siječnja 2017. savjetovao je Vijeću da postigne politički dogovor o tekstu direktive kako je utvrđeno u Prilogu ovoj napomeni. Delegacije Cipra, Irske, Mađarske, Malte, Njemačke i Poljske time su izjavile da su protiv trenutnog kompromisnog teksta.
8. Vijeće se stoga poziva da postigne politički dogovor o tekstu direktive kako je utvrđen u Prilogu ovoj napomeni.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 83. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog revizorskog suda⁴,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Zaštita financijskih interesa Unije ne odnosi se samo na upravljanje odobrenim proračunskim sredstvima nego se njome obuhvaćaju i sve mjere koje negativno utječu ili prijeti opasnost da će negativno utjecati na njezinu imovinu i imovinu država članica u mjeri u kojoj su važne za politiku Unije.

⁴ SL C , , str. .

- (2) Konvencijom o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995.⁵, uključujući njezine protokole od 27. rujna 1996.⁶, 29. studenoga 1996.⁷ i 19. lipnja 1997.⁸ („Konvencija”) uspostavljaju se minimalna pravila u odnosu na definiciju kaznenih djela i sankcija u području prijevare koja utječe na financijske interese Unije. Konvenciju su izradile države članice koje su napomenule da prijevare koje utječu na prihode i rashode Unije u mnogim slučajevima nisu bile ograničene na jednu zemlju te su ih često izvodile organizirane kriminalne mreže; na toj je osnovi u toj Konvenciji već prepoznato da zaštita financijskih interesa Unije iziskuje kazneni progon prijevarnog ponašanja kojim se nanosi šteta tim interesima. Usporedo je donesena Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95⁹. Tom Uredbom utvrđuju se opća pravila homogenih provjera te administrativnih mjera i kazni za nepravilnosti u odnosu na pravo Unije dok se istodobno upućuje na sektorska pravila u tom području, protupravna djelovanja kako su utvrđena Konvencijom te primjenu kaznenog prava i postupaka država članica.
- (3) Kako bi se osigurala primjena politike Unije u području zaštite financijskih interesa Unije koja podliježe mjerama usklađivanja poput Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95, važno je da se nastavi s usklađivanjem kaznenog prava država članica dopunjavanjem zaštite u skladu s upravnim i građanskim pravom za najteže slučajeve radnji povezanih s prijevarama u tom području, uz izbjegavanje nedosljednosti u svakom od tih područja prava i među njima.

⁵ SL C 316, 27.11.1995., str. 48.

⁶ SL C 313, 23.10.1996., str. 1.

⁷ SL C 151, 20.5.1997., str. 1.

⁸ SL C 221, 19.7.1997., str. 11.

⁹ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, 23.12.1995., str. 1.).

- (4) Zaštita financijskih interesa Unije iziskuje zajedničku definiciju prijevare koja je obuhvaćena područjem primjene ove Direktive i kojom se pokrivaju radnje povezane s prijevarama u odnosu na rashode i prihode te imovinu na teret općeg proračuna Europske unije (proračun „Unije”), uključujući financijske operacije poput aktivnosti zaduživanja i kreditiranja. Pojam teških kaznenih djela protiv zajedničkog sustava PDV-a kako je utvrđen u Direktivi Vijeća 2006/112/EC odnosi se na najteže oblike prijevare povezane s PDV-om, posebno kružnu prijevaru, prijevaru s nepostojećim trgovcem i prijevaru povezanu s PDV-om, koji su počinjeni u okviru kriminalne organizacije koja predstavlja ozbiljnu prijetnju zajedničkom sustavu PDV-a te stoga proračunu Unije. Kaznena djela protiv zajedničkog sustava PDV-a trebala bi se smatrati teškima kada su povezana s državnim područjem dviju ili više država članica Unije, kada su rezultat prijevare pri čemu su ta kaznena djela počinjena na strukturirani način s ciljem neopravdanog iskorištavanja zajedničkog sustava PDV-a te kada ukupna šteta koju su ta kaznena djela prouzrokovala premašuje prag od 10 milijuna EUR. Pojam ukupne štete odnosi se na procijenjenu štetu, nanijetu financijskim interesima dotičnih država članica i Unije, koja proizlazi iz cjelokupne prijevare. To isključuje kamatne[...] stope ili kazne. Ovom Direktivom želi se doprinijeti naporima u suzbijanju takvih kaznenih djela.
- (4.a) Kada Komisija izvršava proračun na temelju podijeljenog ili neizravnog upravljanja, može delegirati zadaće izvršenja proračuna državama članicama ili ih povjeriti agencijama ili tijelima koja su uspostavljena u skladu s Ugovorima ili određenim drugim subjektima i osobama. U bilo kojem od tih slučajeva financijski interesi Unije trebali bi imati istu razinu zaštite kao u okviru izravnog upravljanja Komisije.
- (4.b) Za potrebe ove Direktive rashodi u vezi s javnom nabavom svi su rashodi u vezi s ugovorima o javnoj nabavi utvrđenima u članku 101. stavku 1. Uredbe br. 966/2012¹⁰ o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije.

¹⁰ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002, SL L 298, 20.10.2012., str. 1.

- (5) Zakonodavstvo Unije o pranju novca u cijelosti je primjenjivo na pranje prihoda od kaznenih djela iz ove Direktive. Upućivanjem na to zakonodavstvo trebalo bi se osigurati da se kazneni režim uveden ovom Direktivom primjenjuje na sve teške oblike kaznenih djela počinjenih na štetu financijskih interesa Unije.
- (6) Korupcija je osobito velika prijetnja financijskim interesima Unije i u velikom broju slučajeva može biti povezana i s prijevarnim ponašanjem. Budući da je svaki javni dužnosnik obvezan nepristrano prosuditi ili primijeniti diskrecijsko pravo, podmićivanje s ciljem utjecaja na njegovu prosudbu ili primjenu diskrecijskog prava te primanje takvog mita trebali bi biti obuhvaćeni definicijama korupcije bez obzira na zakon ili propise zemlje ili međunarodne organizacije dotičnog dužnosnika.
- (7) Na financijske interese Unije može se negativno utjecati određenim oblicima djelovanja javnog dužnosnika kojemu je povjereno upravljanje financijskim sredstvima ili imovinom, bez obzira na to je li za njih nadležan ili ima nadzornu funkciju, čiji je cilj nezakonito pribaviti financijska sredstva ili imovinu u suprotnosti s predviđenom namjenom, pri čemu se nanosi šteta financijskim interesima Unije. Stoga je potrebno sastaviti preciznu definiciju kaznenih djela kojom će takve radnje biti obuhvaćene.
- (8) Što se tiče kaznenog djela pasivne korupcije i pronevjere, potrebno je uključiti definiciju javnih dužnosnika koja će obuhvatiti sve relevantne dužnosnike, bez obzira na to obnašaju li oni formalnu dužnost u Uniji, državama članicama ili trećim zemljama. Privatne osobe sve se više uključuju u upravljanje sredstvima Unije. Kako bi se sredstva Unije adekvatno zaštitila od korupcije i pronevjere, definicija „javnog dužnosnika” stoga mora obuhvaćati i osobe koje ne obnašaju formalnu dužnost, ali im je bez obzira na to na sličan način dodijeljena funkcija pružanja javnih usluga u vezi sa sredstvima Unije i one je obavljaju, poput izvođača uključenih u upravljanje takvim sredstvima.
- (9) U odnosu na kaznena djela predviđena u ovoj Direktivi, pojam namjere mora se primjenjivati na sve elemente od kojih se sastoje ta kaznena djela. Namjera djela ili propusta može se zaključiti iz objektivnih, činjeničnih okolnosti. Kaznena djela fizičkih osoba koja ne zahtijevaju namjeru nisu obuhvaćena ovom Direktivom.

- (10) Ovom Direktivom ne obvezuju se države članice da predvide sankcije koje se sastoje od kazne zatvora za počinitelje kaznenih djela koja nisu teška, u slučajevima kada se u skladu s nacionalnim pravom pretpostavlja postojanje namjere.
- (11) Neka kaznena djela protiv financijskih interesa Unije u praksi su često blisko povezana s kaznenim djelima obuhvaćenima člankom 83. stavkom 1. Ugovora i zakonodavstva Unije koje se temelji na tom članku. Stoga bi usklađenost između takvog zakonodavstva i ove Direktive trebala biti osigurana u tekstu odredaba.
- (12) Financijski interesi Unije mogu biti narušeni ili ugroženi i ponašanjem pravnih osoba i u tom bi slučaju one trebale biti odgovorne za ta kaznena djela počinjena u njihovo ime, kao što je određeno ovom Direktivom.
- (13) Radi zaštite financijskih interesa Unije jednakovrijednim mjerama koje bi trebale imati učinak odvraćanja u cijeloj Uniji države članice trebale bi se dodatno predvidjeti određene vrste i razine sankcija u slučaju počinjenja kaznenih djela određenih ovom Direktivom. Razine sankcija ne bi trebale nadilaziti ono što je proporcionalno za kaznena djela.
- (14) Budući da su ovom Direktivom predviđena minimalna pravila, države članice mogu donijeti ili zadržati stroža pravila za kaznena djela kojima se utječe na financijske interese Unije.
- (15) Ovom Direktivom ne utječe se na pravilnu i djelotvornu primjenu disciplinskih mjera ili kazni osim onih koje su kaznene naravi. Sankcije druge naravi, koje se ne mogu izjednačiti s kaznenopravnim sankcijama te koje su već nametnute istoj osobi za isto ponašanje, mogu se uzeti u obzir pri kažnjavanju te osobe za kazneno djelo definirano u skladu s ovom Direktivom. Za druge bi se sankcije trebalo potpuno poštovati načelo *ne bis in idem*. Ovom se Direktivom ne kriminalizira ponašanje koje nije podložno i disciplinskim kaznama ili drugim mjerama koje se odnose na kršenje službenih dužnosti, u slučajevima u kojima se takve disciplinske kazne ili druge mjere mogu primjenjivati na dotične osobe.

- (16) Sankcijama za fizičke osobe trebala bi se u određenim slučajevima predvidjeti najveća kazna zatvora od najmanje četiri godine. Njima bi se trebalo obuhvaćati barem slučajeve u kojima je počinjena znatna šteta ili su stečene znatne pogodnosti, pri čemu bi se trebalo smatrati da su šteta ili prednosti znatni kada je riječ o iznosima većima od 100 000 EUR. Države članice u čijim pravnim sustavima zakonodavstvom nije predviđen izričit prag za znatnu štetu ili korist kao temelj za najveću kaznu trebale bi osigurati da njihovi sudovi prilikom određivanja sankcija za prijevaru i kaznena djela povezana s prijevarom na propisan način uzmu u obzir iznos štete ili koristi. Direktivom se ne sprječava države članice da predvide druge elemente koji bi ukazivali na teško kazneno djelo, na primjer, kada su šteta ili korist potencijalne, ali vrlo znatne. Međutim, u skladu s Direktivom, kazneno djelo protiv zajedničkog sustava PDV-a trebalo bi se smatrati znatnim u slučaju da se premaši prag od 10 milijuna EUR.

Uvođenje najmanjih i najvećih razina kazni zatvora potrebno je radi osiguravanja jednake razine zaštite financijskih interesa Unije u cijeloj Uniji. Sankcije će imati snažan učinak odvraćanja na potencijalne počinitelje kaznenih djela, s učinkom u cijeloj Uniji.

- (17) Države članice trebale bi osigurati da se kazneno djelo počinjeno u okviru kriminalne organizacije u smislu Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP¹¹ smatra otegotnom okolnosti u skladu s primjenjivim pravilima uspostavljenima u okviru njihovih pravnih sustava. Trebale bi osigurati da je sucima ta otegotna okolnost dostupna za razmatranje prilikom izricanja kazne počiniteljima, iako suci nisu obvezni primijeniti tu otegotnu okolnost. Države članice nisu obvezne predvidjeti otegotnu okolnost kada su u nacionalnom pravu kaznena djela u smislu Okvirne odluke Vijeća 2008/841 kažnjiva kao zasebna kaznena djela te mogu dovesti do viših sankcijskih razina.

¹¹ SL L 300, 11.11.2008., str. 42.

- (18) Posebno uzimajući u obzir mobilnost počinitelja i prihoda od nezakonitih aktivnosti na štetu financijskih interesa Unije, kao i složenih prekograničnih istraga koje su posljedica toga, sve države članice trebale bi utvrditi svoju nadležnost kako bi se mogle suprotstavljati tim aktivnostima. Države članice tako bi trebale osigurati da su pod njihovom nadležnošću situacije u kojima je kazneno djelo počinjeno sredstvima informacijske i komunikacijske tehnologije kojima se pristupilo s njihova državnog područja.
- (18.a) S obzirom na moguće višestruke nadležnosti za prekogranična kaznena djela obuhvaćena područjem primjene ove Direktive, države članice trebale bi osigurati da se načelo *ne bis in idem* potpuno poštuje u primjeni nacionalnog prava kojim se prenosi ova Direktiva.
- (19) Države članice trebale bi uspostaviti pravila u vezi s rokovima zastare koja su potrebna kako bi im se omogućilo suzbijanje nezakonitih aktivnosti na štetu financijskih interesa Unije. U slučaju kaznenih djela kažnjivih najvećom sankcijom od najmanje četiri godine zatvora, rok zastare trebao bi biti najmanje pet godina od počinjenja kaznenog djela. Time se ne dovode u pitanje države članice koje ne određuju rokove zastare za istragu, kazneni progon i izvršavanje.

- (21) Ne dovodeći u pitanje pravila o prekograničnoj suradnji i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i druga pravila u skladu s pravom Unije, posebno u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013¹² Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu istraga koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF), potrebno je donijeti odgovarajuću odredbu za suradnju između država članica i Komisije kako bi se osiguralo djelotvorno djelovanje protiv kaznenih djela utvrđenih u ovoj Direktivi koja utječu na financijske interese Unije, a potrebna je i razmjena informacija između država članica i Komisije, kao i tehnička i operativna pomoć koju Komisija pruža nadležnim nacionalnim tijelima, s obzirom na to da bi ta tijela mogla imati potrebu olakšati koordinaciju svojih istraga.

Pomoć Komisije ne bi trebala obuhvaćati sudjelovanje Komisije u istražnim postupcima ili postupcima progona pojedinačnih kaznenih predmeta koje provode nacionalna tijela. Revizorski sud i revizori odgovorni za reviziju proračunâ institucija, tijela i agencija trebali bi obavješćivati OLAF i druga nadležna tijela o svakoj činjenici koja bi se mogla smatrati kaznenim djelom u skladu s ovom Direktivom, a države članice trebale bi osigurati da nacionalna revizijska tijela, kako su definirana u članku 59. Uredbe 966/2012¹³, čine isto, u skladu s člankom 8. Uredbe 883/2013.

- (22) Komisija bi trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o mjerama koje su države članice poduzele kako bi poštovale Direktivu. Uz to bi izvješće prema potrebi mogli biti podneseni prijedlozi kojima se u obzir uzima mogući razvoj događaja, posebno u odnosu na financiranje proračuna Unije.

¹² Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

¹³ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

- (23) Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995.¹⁴ i njezine protokole od 27. rujna 1996.¹⁵, 29. studenoga 1996.¹⁶ i 19. lipnja 1997.¹⁷ trebalo bi zamijeniti ovom Direktivom u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva.
- (23.a) Za primjenu članka 3. stavka 4. točke (d) Direktive 2015/849 upućivanje na tešku prijevaru kojom se nanosi šteta financijskim interesima Unije kako je definirana u članku 1. stavku 1. i članku 2. stavku 1. Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica trebalo bi smatrati prijevarom koja utječe na financijske interese Unije kako je definirana u članku 3. i članku 7. stavku 3. ili, u pogledu kaznenih djela protiv zajedničkog sustava PDV-a, u članku 2. stavku 2. ove Direktive.
- (24) Odgovarajuća provedba ove Direktive u državama članicama uključuje obradu osobnih podataka među nadležnim nacionalnim tijelima te njihovu razmjenu među državama članicama, s jedne strane, i među nadležnim tijelima Unije, s druge strane. Obrada osobnih podataka na nacionalnoj razini među nadležnim nacionalnim tijelima trebala bi biti uređena pravnom stečevinom EU-a. Razmjena osobnih podataka među državama članicama trebala bi ispunjavati zahtjeve iz Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP¹⁸. Ako institucije, tijela, agencije i uredi Unije obrađuju osobne podatke, oni bi trebali biti u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹ te s primjenjivim pravilima koja se odnose na povjerljivost sudskih istraga.

¹⁴ SL C 316, 27.11.1995., str. 48.

¹⁵ SL C 313, 23.10.1996., str. 1.

¹⁶ SL C 151, 20.5.1997., str. 1.

¹⁷ SL C 221, 19.7.1997., str. 11.

¹⁸ Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (SL L 350, 30.12.2008., str. 60.).

¹⁹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

- (25) Planirani odvratajući učinak primjene kaznenopravnih sankcija zahtijeva poseban oprez u vezi s temeljnim pravima. Ovom Direktivom poštuju se temeljna prava i načela priznata posebno Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, a posebno pravo na slobodu i sigurnost, zaštita osobnih podataka, sloboda izbora zanimanja i pravo na rad, sloboda poduzetništva, pravo na vlasništvo, pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje, pretpostavka nedužnosti i pravo na obranu, načela zakonitosti i proporcionalnosti kaznenih djela i sankcija, kao i zabrana dvostrukog suđenja ili kažnjavanja u kaznenom postupku za isto kazneno djelo (načelo *ne bis in idem*). Ovom Direktivom nastoji se osigurati potpuno poštovanje tih prava i načela te ju se mora provesti u skladu s time.
- (25.a) Države članice trebale bi poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale hitan povrat nepropisno potrošenih iznosa i njihov prijenos u proračun Unije, ne dovodeći u pitanje odgovarajuća pravila pojedinih sektora Unije o financijskim ispravcima i povratu nepropisno potrošenih iznosa.
- (25.b) Administrativne mjere i kazne imaju važnu ulogu u zaštiti financijskih interesa Unije. Ovom Direktivom države članice ne izuzimaju se iz obveze primjene i provedbe administrativnih mjera i kazni Unije u skladu s člancima 4. i 5. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95.

- (25.c) Ovom Direktivom trebalo bi se obvezati države članice da u nacionalnom zakonodavstvu predvide kaznene sankcije u odnosu na djela prijevare i kaznena djela povezana s prijevarom kojima se utječe na financijske interese Unije na koje se ova Direktiva odnosi. Ovom Direktivom ne bi se trebale stvarati obveze u odnosu na primjenu takvih kazni ili nekog drugog dostupnog sustava kaznenog progona na pojedinačne slučajeve. Države članice u načelu mogu i dalje istodobno primjenjivati administrativne mjere i kazne u području obuhvaćenome ovom Direktivom. Međutim, pri primjeni nacionalnog prava kojim se prenosi ova Direktiva, države članice trebale bi osigurati da se nametanjem kaznenih sankcija za kaznena djela u skladu s ovom Direktivom te administrativnih mjera i kazni ne dovodi do kršenja Povelje o temeljnim pravima.
- (25.d) Ovom Direktivom ne bi se trebalo utjecati na nadležnosti država članica da strukturiraju i organiziraju svoju poreznu upravu kako smatraju primjerenim kako bi osigurale ispravno utvrđivanje, procjenu i prikupljanje poreza na dodanu vrijednost, kao i djelotvornu primjenu zakonodavstva o PDV-u.
- (26) Ova će se Direktiva primjenjivati ne dovodeći u pitanje odredbe o ukidanju imuniteta sadržane u Ugovoru, Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije, Statut Suda Europske unije i provedbene tekstove ili slične odredbe obuhvaćene nacionalnim pravom. Pri prenošenju ove Direktive u nacionalno pravo, kao i pri primjeni nacionalnog prava kojim se prenosi ova Direktiva u potpunosti se uzimaju u obzir te povlastice i imuniteti, uključujući poštovanje slobode mandata članova kolegija.
- (27) Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje opća pravila i načela nacionalnog kaznenog prava o primjeni i provedbi kazni u skladu s konkretnim okolnostima svakog pojedinačnog slučaja.

- (28) S obzirom na to da države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj ove Direktive, nego se zbog opsega i učinaka on može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (29) U skladu s člankom 3. i člankom 4.a stavkom 1. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Irska je obavijestila da želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Direktive.
- (30) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske o području slobode, sigurnosti i pravde priloženog UEU-u i UFEU-u i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog Protokola, Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (31) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Glava I.: Predmet i definicija

Članak 1.

Predmet

Ovom Direktivom uspostavljaju se minimalna pravila u odnosu na definiciju kaznenih djela u području borbe protiv prijevare i drugih nezakonitih aktivnosti koje utječu na financijske interese Unije, s ciljem djelotvorna doprinošenja snažnijoj zaštiti od kriminala koji utječe na te financijske interese, u skladu s pravnom stečevinom Unije u tom području.

Članak 2.

Definicija financijskih interesa Unije i područje primjene Direktive

1. Za potrebe ove Direktive „financijski interesi Unije” znači svi prihodi, rashodi i imovina koji su obuhvaćeni, stečeni ili određeni:
 - a) proračunom Unije;
 - b) proračunima institucija, tijela, ureda i agencija uspostavljenih u skladu s Ugovorima ili proračunima kojima oni izravno ili neizravno upravljaju ili ih nadziru.
2. U odnosu na prihod koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a, ova se Direktiva primjenjuje samo u slučaju teških kaznenih djela protiv zajedničkog sustava PDV-a. Za potrebe ove Direktive kaznena djela protiv zajedničkog sustava PDV-a smatraju se teškima ako su namjerna djela ili propusti iz članka 3. točke (d) povezani s državnim područjem dviju ili više država članica Europske unije i ako su uzrokovali ukupnu štetu od najmanje 10 milijuna EUR.
3. Ovom Direktivom ne utječe se na strukturu ni funkcioniranje poreznih uprava država članica.

Glava II.: Kaznena djela u području prijevare koja utječu na financijske interese Unije

Članak 3.

Prijevarena koja utječe na financijske interese Unije

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se prijevarena koja utječe na financijske interese Unije smatrala kaznenim djelom kada je počinjena namjerno. Za potrebe ove Direktive, *prijevarena koja utječe na financijske interese Unije* sastoji se od:

- a) u odnosu na rashode koji nisu povezani s javnom nabavom, svake radnje ili propusta koji se odnose na:
 - i. upotrebu ili prikazivanje pogrešnih, netočnih ili nepotpunih izvještaja ili dokumenata, čiji je učinak pronevjera ili bespravno zadržavanje sredstava ili imovine iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili u njezino ime,
 - ii. neotkrivanje informacija, čime se krši određena obveza, s istim učinkom, ili
 - iii. zloupotrebu takvih sredstava za potrebe koje nisu one potrebe za koje su sredstva izvorno odobrena;
- b) u odnosu na rashode u vezi s javnom nabavom, svake radnje ili propusta koji se odnose na:
 - i. upotrebu ili prikazivanje pogrešnih, netočnih ili nepotpunih izvještaja ili dokumenata, čiji je učinak pronevjera ili bespravno zadržavanje sredstava ili imovine iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili u njezino ime,
 - ii. neotkrivanje informacija, čime se krši određena obveza, s istim učinkom, ili
 - iii. zloupotrebu takvih sredstava za potrebe koje nisu one potrebe za koje su sredstva izvorno odobrena, čime se nanosi šteta financijskim interesima Unije;

barem kada su počinjeni radi stjecanja nezakonite koristi za počinitelja ili drugu osobu uzrokovanjem gubitka za financijske interese Unije;

- c) u odnosu na prihod koji nije prihod koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a iz točke (d), svako djelo ili propust u odnosu na:
- i. upotrebu ili prikazivanje pogrešnih, netočnih ili nepotpunih izvještaja ili dokumenata, čiji je učinak nezakonito smanjenje sredstava iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili u njezino ime,
 - ii. neotkrivanje informacija, čime se krši određena obveza, s istim učinkom,
 - iii. nepravičnu primjenu zakonski dobivene koristi s istim učinkom.
- d) u odnosu na prihod koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a, svako djelo ili propust koji su počinjeni u prekograničnim prijevarama u odnosu na:
- i. upotrebu ili prikazivanje pogrešnih, netočnih ili nepotpunih izvještaja ili dokumenata u vezi s PDV-om, čiji je učinak smanjenje sredstava iz proračuna Unije;
 - ii. neotkrivanje informacija u vezi s PDV-om, čime se krši određena obveza, s istim učinkom;
 - iii. prikazivanje ispravnih izvještaja u vezi s PDV-om za potrebe prijevarena prikriivanja neplaćanja ili nezakonitog stvaranja prava na povrat PDV-a.

Članak 4.

Kaznena djela povezana s prijevaram koja utječu na financijske interese Unije

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se pranje novca, kako je definirano člankom 1. stavkom 3. Direktive 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰, koje uključuje imovinu stečenu kaznenim djelima obuhvaćenima ovom Direktivom smatralo kaznenim djelom.
2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se pasivna i aktivna korupcija smatrala kaznenim djelima kada su počinjene namjerno.
 - a) Za potrebe ove Direktive pasivna korupcija znači djelovanje javnog dužnosnika koji izravno ili putem posrednika traži ili prima bilo kakvu prednost za sebe ili za treću osobu ili prihvaća obećanje o takvoj prednosti, kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja u skladu sa svojom dužnosti ili kako bi pri obavljanju svoje funkcije djelovao na način koji šteti ili bi mogao štetiti financijskim interesima Unije;
 - b) Za potrebe ove Direktive, aktivna korupcija znači djelovanje osobe koja obećava, nudi ili daje, izravno ili putem posrednika, prednost bilo koje vrste nekom javnom dužnosniku za sebe ili za treću stranu, kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja u skladu sa svojom dužnosti ili kako bi pri obavljanju svoje funkcije djelovao na način koji šteti ili bi mogao štetiti financijskim interesima Unije;

²⁰ SL L 141, 5.6.2015., str. 73.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pronevjera, kada je počinjena namjerno, predstavlja kazneno djelo.

Za potrebe ove Direktive, pronevjera znači svaki čin kojim javni dužnosnik, kojemu je izravno ili neizravno povjereno upravljanje sredstvima ili imovinom, osigura ili isplati sredstva, prisvoji imovinu ili se njome koristi, suprotno svrsi za koju su namijenjeni, a kojim se nanosi šteta financijskim interesima Unije.

4. Za potrebe ove Direktive „javni dužnosnik” znači:

- a) svaki dužnosnik „Unije” ili „nacionalni” dužnosnik, uključujući sve nacionalne dužnosnike druge države članice i svaki nacionalni dužnosnik treće zemlje;

- i. pojam dužnosnik „Unije” znači:

svaka osoba koja je dužnosnik ili drugi ugovorni zaposlenik u smislu Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije ili Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije,

svaka osoba koju su države članice ili neko javno ili privatno tijelo uputili u Europsku uniju i koja obavlja dužnosti istovjetne dužnostima europskih dužnosnika ili drugih službenika.

Ne dovodeći u pitanje odredbe o povlasticama i imunitetima navedene u protokolima 3. i 7. priloženima UEU-u i UFEU-u, članovi institucija, tijela, ureda i agencija osnovanih u skladu s Ugovorima i osoblje takvih tijela izjednačavaju se s dužnosnicima Unije, s obzirom na to da se na njih ne primjenjuju Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europske unije;

ii. naziv „nacionalni dužnosnik” upućuje na definiciju „dužnosnika” ili „javnog dužnosnika” u nacionalnom pravu države članice ili treće zemlje u kojoj dotična osoba obnaša dužnost.

Bez obzira na to, u slučaju postupaka koji uključuju dužnosnika države članice ili nacionalnog dužnosnika treće zemlje koje je pokrenula druga država članica, potonja je dužna primjenjivati definiciju „nacionalnog dužnosnika” samo ako je ta definicija usklađena s njezinim nacionalnim pravom.

Pojam „nacionalni dužnosnik” obuhvaća sve osobe koje obnašaju izvršnu, upravnu ili pravosudnu dužnost na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini. Svaka osoba koja obnaša zakonodavnu dužnost na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini izjednačava se s nacionalnim dužnosnikom.

- b) svaka druga osoba kojoj su povjereni poslovi pružanja javnih usluga koji uključuju upravljanje i koja ih obavlja ili odluke u vezi s financijskim interesima Unije ili u državama članicama ili trećim zemljama.

Glava III.: Opće odredbe o kaznenim djelima u području[...] suzbijanja prijevара koje utječu na financijske interese Unije

Članak 5.

Poticanje, pomaganje i sudioništvo te pokušaj

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su poticanje na počinjenje kaznenih djela iz članka 3. i 4. te pomaganje ili sudioništvo u njima kažnjivi kao kaznena djela.
2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je pokušaj počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članka 3. i članka 4. stavka 3. kažnjiv kao kazneno djelo.

Članak 6.

Odgovornost pravnih osoba

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima za sva kaznena djela iz članka 3., 4. i 5. koja u njihovu korist počini bilo koja osoba samostalno ili kao član tijela te pravne osobe, čiji se rukovodeći položaj kod te pravne osobe temelji na:
 - a) ovlasti za zastupanje pravne osobe;
 - b) ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili
 - c) ovlasti za provođenje nadzora u okviru pravne osobe.

2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima ako se nedostatkom nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. omogućilo počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članka 3., 4. i 5. u korist te pravne osobe ili osobe u nadležnosti te pravne osobe.
3. Odgovornost pravne osobe iz stavaka 1. i 2. ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji kaznenih djela iz članka 3. i 4. ili kazneno odgovorne u skladu s člankom 5.
4. Za potrebe ove Direktive „pravna osoba” znači svaki subjekt koji ima pravnu osobnost prema primjenjivom pravu, osim država ili javnih tijela koja obnašaju državnu vlast te javnih međunarodnih organizacija.

Članak 7.

Sankcije za fizičke osobe

1. U pogledu fizičkih osoba države članice osiguravaju da su kaznena djela iz članka 3., 4. i 5. kažnjiva djelotvornim i proporcionalnim kaznenim sankcijama kojima se odvraća od počinjanja kaznenih djela.
2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članka 3. i 4. kažnjiva najvećom kaznom kojom je predviđen zatvor.
3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članka 3. i 4. kažnjiva najvećom kaznom zatvora u trajanju od najmanje četiri godine kada za posljedicu imaju znatnu štetu ili pogodnosti. Šteta ili pogodnosti prouzrokovane kaznenim djelima iz članka 3. točaka (a), (b) i (c) i članka 4. smatraju se znatnima kada je riječ o iznosima većim od 100 000 EUR. Šteta ili pogodnosti prouzročene kaznenim djelima iz članka 3. točke (d) i podložne članku 2. stavku 2. uvijek se smatraju znatnima.

Države članice također mogu predvidjeti najveću kaznu od najmanje četiri godine zatvora na temelju drugih ozbiljnih okolnosti definiranih u nacionalnom pravu.

4. U slučaju kaznenih djela iz članka 3. točaka (a), (b) i (c) i članka 4. kojima je uzrokovana šteta manja od 10 000 EUR i kojima su stečene prednosti manje od 10 000 EUR države članice umjesto kaznenih sankcija mogu predvidjeti druge sankcije.
5. Stavkom 1. ne dovodi se u pitanje izvršavanje disciplinskih ovlasti nadležnih tijela nad javnim dužnosnicima.

Članak 8.

Otegotne okolnosti

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se otegotnom okolnošću smatra slučaj kada je kazneno djelo navedeno u člancima 3., 4. ili 5. počinjeno u okviru kriminalne organizacije u smislu Okvirne odluke 2008/841 od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala.

Članak 9.

Vrste minimalnih sankcija za pravne osobe

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se na pravnu osobu koja se smatra odgovornom u skladu s člankom 6. primjenjuju djelotvorne i proporcionalne sankcije kojima se odvraća od počinjenja kaznenih djela, koje uključuju kaznene ili nekaznene novčane sankcije, a mogu uključivati i druge sankcije, kao što su:

- (a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;
- (b) privremeno ili trajno isključenje iz postupaka javnog nadmetanja;
- (c) privremena ili trajna zabrana obavljanja komercijalnih aktivnosti;

- d) stavljanje pod sudski nadzor;
- e) sudski nalog za likvidaciju;
- f) privremeno ili trajno zatvaranje institucija kojima se koristilo za počinjenje kaznenog djela.

Članak 10.

Zamrzavanje i oduzimanje

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile zamrzavanje i oduzimanje imovinske koristi i predmeta ostvarenih kaznenim djelima iz članka 3., 4. i 5. Države članice koje obvezuje Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća²¹ o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji to čine u skladu s tom Direktivom.

Članak 11.

Nadležnost

1. Svaka država članica[...] poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članka 3., 4. i 5.:
 - a) ako je kazneno djelo potpuno ili djelomično počinjeno na njezinu državnom području;
 - b) ako je počinitelj njezin državljanin.
2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju nadležnost nad kaznenim djelima navedenima u člancima 3., 4. i 5. kada počinitelj podliježe Pravilniku o osoblju ili Uvjetima zaposlenja ostalih službenika u vrijeme počinjenja kaznenog djela. Svaka država članica[...] može odustati od primjene pravila o nadležnosti iz ovoga stavka ili ih može primijeniti samo u posebnim slučajevima ili uvjetima te o tome obavješćuje Komisiju.

²¹ Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL L 127, 29.4.2014., str. 39.).

3. Država članica obavješćuje Komisiju kada odluči ustanoviti daljnju nadležnost za kaznena djela iz članaka 3., 4. i 5. koja su počinjena izvan njezina državnog područja:

- a) kada počinitelj ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području;
- b) kada je kazneno djelo počinjeno u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na državnom području te države članice, ili
- c) kada je počinitelj njezin dužnosnik koji obnaša svoju službenu dužnost.

[...]. Za slučaj iz stavka 1. točke (b) države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležnost nije podložna uvjetu da kazneni progon može započeti samo nakon što žrtva podnese prijavu u mjestu u kojem je kazneno djelo počinjeno ili nakon što država mjesta u kojem je kazneno djelo počinjeno podnese prijavu.

Članak 12.

Zastara za kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi predvidjele razdoblje zastare kojim se omogućuju istraga, kazneni progon, sudski postupak i sudska odluka za kaznena djela navedena u člancima 3., 4. i 5., kako bi se ta kaznena djela mogla djelotvorno rješavati u dostatnom vremenskom razdoblju nakon njihova počinjenja.
2. Države članice u slučaju kaznenih djela navedenih u člancima 3., 4. i 5. koja su kažnjiva najvećom sankcijom od najmanje četiri godine zatvora poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile istragu, kazneni progon, sudski postupak i sudska odluku za kaznena djela u razdoblju od najmanje pet godina od trenutka kada je kazneno djelo počinjeno.
3. Odstupajući od stavka 2. države članice mogu odrediti razdoblje zastare koje je kraće od pet godina, ali ne manje od tri godine, pod uvjetom da osiguraju da se to razdoblje može prekinuti ili suspendirati na temelju određenih akata.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile izvršenje:
- a) kazne zatvora dulje od jedne godine, ili alternativno,
 - b) kazne zatvora u slučaju kaznenog djela koje je kažnjivo najvećom kaznom od najmanje četiri godine zatvora,
- određene nakon pravomoćne presude za kazneno djelo iz članka 3., 4. i 5., za najmanje pet godina od datuma pravomoćne presude. To razdoblje može obuhvaćati produljenja razdoblja zastare koja proizlaze iz prekida ili suspenzije.

Članak 13.

Povrat

Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje povrat:

- i. nepropisno uplaćenih iznosa u vezi s počinjenim kaznenim djelima iz članka 3. stavka 1., točaka (a), (b) i (c) te članka 4. i 5., na razini EU-a;
- ii. neplaćenog PDV-a u vezi s počinjenim kaznenim djelima iz članka 3. stavka 1. točke (d) te članka 4. i 5., na nacionalnoj razini.

Članak 14.

Interakcija s drugim primjenjivim pravnim aktima Unije

Primjenom administrativnih mjera, sankcija i kazni, kao što je utvrđeno pravom Unije, posebno u okviru značenja članka 4. i 5. Uredbe br. 2988/95 ili nacionalnim pravom donesenim u skladu s posebnim obvezama prava Unije, ne dovodi se u pitanje ova Direktiva. Države članice osiguravaju da svaki kazneni postupak započet na temelju nacionalnih odredaba kojima se primjenjuje ova Direktiva ne utječe neopravdano na odgovarajuću i djelotvornu primjenu administrativnih mjera, sankcija i kazni koje se ne mogu izjednačiti s kaznenim postupcima utvrđenima pravom Unije ili nacionalnim provedbenim odredbama.

Glava IV.: Završne odredbe

Članak 15.

Suradnja između država članica i Komisije (Europski ured za borbu protiv prijevara)

1. Ne dovodeći u pitanje pravila o prekograničnoj suradnji i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim pitanjima, države članice, Eurojust, Ured europskog javnog tužitelja i Komisija, u skladu s vlastitim nadležnostima, međusobno surađuju u suzbijanju kaznenih djela iz članka 3., 4. i 5. U tu svrhu Komisija, i prema potrebi Eurojust, pružaju svu tehničku i operativnu pomoć koja nadležnim nacionalnim tijelima može zatrebati radi olakšavanja koordinacije njihovih istraga.
2. Nadležna tijela u državama članicama mogu, u skladu sa svojim nadležnostima, razmjenjivati informacije s Komisijom kako bi olakšale utvrđivanje činjenica i osigurale djelotvorne mjere za kaznena djela iz članka 3., 4. i 5. Komisija i nadležna nacionalna tijela u svakom pojedinačnom slučaju uzimaju u obzir zahtjeve povjerljivost i pravila o zaštiti podataka. Ne dovodeći u pitanje nacionalno zakonodavstvo o pristupu informacijama, kada dostavlja informacije Komisiji, država članica u tu svrhu može postaviti određene uvjete u koje spada korištenje informacijama, bilo da se njima koristi Komisija ili druga država članica kojoj su te informacije možda proslijeđene.
- 2.a Revizorski sud i revizori odgovorni za reviziju proračunâ institucija, tijela i agencija uspostavljenih u skladu s Ugovorima, ili proračunâ kojima upravljaju i čiju reviziju provode institucije, obavješćuje OLAF i druga nadležna tijela o svakoj činjenici koju utvrde tijekom izvršavanja svojih dužnosti, koja bi se mogla smatrati kaznenim djelom kako je navedeno u člancima 3., 4. i 5. Države članice osiguravaju da nacionalna revizijska tijela učine isto.

Članak 16.

Zamjena Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica

Konvencija o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995., uključujući njezine protokole od 27. rujna 1996., 29. studenoga 1996. i 19. lipnja 1997. („Konvencija”), zamjenjuje se za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od [dan primjene u skladu s člankom 17. stavkom 1. drugim podstavkom]. Za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Konvenciju smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.

Članak 17.

Prenošenje u nacionalno pravo

1. Države članice najkasnije do [dvije godine od donošenja] donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. Odmah prosljeđuju tekst tih mjera Komisiji.

Primjenjuju te mjere od

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja te formulaciju te izjave.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koji donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 18.

Izvješćivanje i procjena

1. Komisija do [24 mjeseca nakon roka za provedbu ove Direktive] podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću kojim se procjenjuje mjera u kojoj su države članice poduzele potrebne mjere kako bi bile u skladu s ovom Direktivom.
2. Ne dovodeći u pitanje obveze izvješćivanja utvrđene u ostalom zakonodavstvu Unije, države članice svake godine Komisiji šalju sljedeću statistiku o kaznenim djelima navedenima u člancima od 3. do 5., ako je dostupna na središnjoj razini u dotičnoj državi članici:
 - a) broj započetih kaznenih postupaka, broj odbačenih postupaka, broj postupaka koji rezultiraju oslobađanjem, broj koji rezultira osudom i broj postupaka u tijeku;
 - b) iznosi čiji je povrat osiguran nakon kaznenog postupka i procijenjene štete.
3. Komisija do [60 mjeseci nakon roka za provedbu ove Direktive] podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, kojim se procjenjuje utjecaj nacionalnog prava kojim se prenosi ova Direktiva o sprječavanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije. Komisija uzima u obzir izvješća u skladu sa stavicima 1. i 2. ovog članka.

Komisija ujedno do 36 mjeseci nakon roka za provedbu ove Direktive i na osnovi podataka prikupljenih iz država članica procjenjuje, s obzirom na opći cilj jačanja zaštite financijskih interesa Unije,

- je li prag naveden u članku 2. stavku 2. primjeren,
 - jesu li odredbe o zastari iz članka 12. dovoljno djelotvorne,
 - mogu li se s pomoću Direktive djelotvorno rješavati slučajevi prijave u javnoj nabavi
- te izvješćivati Europski parlament i Vijeće.

Izvješća iz ovog stavka bit će, prema potrebi, popraćena zakonodavnim prijedlogom koji može sadržavati konkretne odredbe o prijavi u javnoj nabavi.

Članak 19.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 20.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik